

Open je ogen voor armoede

“T Zijn marginalen”, “Ze hebben het zelf gezocht.”, “Ze zijn arm omdat ze lui zijn.” “Ze hebben wel geld voor sigaretten”... Een greep uit een paar clichés rond mensen die in armoede leven. Ook jij hebt er wellicht al gehoord of sterker nog misschien heb je zelf al zulke uitspraken gedaan. Tot de dag dat armoede een gezicht krijgt.

Ik was jongknepenleider in KSA Ter Straeten. Het was de gewoonte om een paar maanden voor het zomerkamp eens langs te gaan bij de ouders van de jongknepen om wat uitleg te geven rond het komende kamp. Die avond zouden we naar Timmothy gaan. “Zo’n marginaal gezin” klonk het in het leidinglokaal. “Doe dat maar alleen, ik ga daar niet naar toe”, zei leidster Nicky. De stempel was gezet. Met een bang hartje belde ik aan bij het huis van Timmothy. De televisie speelt. Er is zeker iemand thuis. Maar de deur bleef dicht. Ik besloot om het een weekje later nog eens te proberen. Maar ook dan kwam er niemand de deur openen. Ik voelde meteen aan dat er iets niet juist was. Maar hoe kon ik daar met Timmothy over praten zonder de jongen te kwetsen? Tijdens het bosspel de week erop vroeg ik aan Timmothy of hij niet bij mij wilde zitten op de centrale post. Ik kon zijn hulp goed gebruiken en Timmothy vond dat super! Na een tijdje over koetjes en kalfjes te hebben gepraat, vroeg ik hem op de man af waarom hij de deur niet voor me wou openen. Het werd ijsig stil.... En toen vertelde Timmothy me alles over de erbarmelijke toestand waarin hij met zijn mama en zijn 3 broers elke dag leefde. Ik kan je verzekeren,...daar ben je niet goed van! Op kamp gaan was voor Timmothy helaas een onbetaalbare luxe. Zelfs voor ik het kon voorstellen zei Timmothy me heel duidelijk dat hij niet wilde dat iemand anders zijn kamp zou betalen, laat staan dat hij gratis zou meegaan. “Wij zijn misschien wel arm, maar we hebben ook onze fierheid” was hem door zijn mama ingepeperd! En daar sta je dan als leider,.... Hoe kan je kinderen in armoede helpen zonder ze te kwetsen, te vernederen?

Deze aangrijpende ervaring met Timmothy is voor mij de stap geweest om mij in te zetten voor mensen die leven in armoede. Ik vond dat iedereen het recht moest hebben op vakantie. En zo kwam ik terecht bij VZW Gandalf. VZW Gandalf (voor een groot stuk gedragen door oud-KSA'ers) is een organisatie die vakanties en kampen organiseert voor kansarme gezinnen. Geloof me, deze vrijwilligers maken echt wel het verschil! De kampen en de vakanties zijn voor deze mensen onvergetelijke ervaringen waar ze nog jaren lang van nagenieten. Het vrijwilligerswerk in Gandalf heeft mijn beeld rond mensen in armoede voorgoed veranderd. Het heeft me doen inzien dat wij als KSA-leider een grote rol te spelen hebben in het doorbreken van de clichés die bestaan rond armoede.

Ik heb de mens leren zien en niet zijn armoede. Het zijn geen marginalen die niet willen werken. Integendeel, deze mensen hebben inderdaad hun fierheid en willen meetellen in onze samenleving. Maar te vaak sluiten wij de deur voor hun neus!

Open je ogen voor armoede! Zie ze niet als tweederangskinderen maar geef ze dezelfde kansen en waardering zoals alle andere kinderen. We

bedoelen het vaak goed als we hen gratis laten meegaan op kamp, of als we voor het oog van alle andere jongeren hun valies vullen met kleren die we zelf niet meer dragen. Maar zonder het te weten is dit voor die jongen of dat meisje een grote vernedering. Ze worden nog maar eens bevestigd in hun status van "armoedzaaiër". Moeten we de armoede dan negeren? Nee, dat allerminst! We mogen niet blind zijn voor signalen van armoede rond om ons. Maar als leider kan je voor deze kinderen heel veel betekenen door ze gewoon te behandelen zoals alle andere jongeren. Geef ze evenveel aandacht, luister met eerbied naar wat ze je te vertellen hebben en biedt zoveel mogelijk activiteiten aan die voor alle leden haalbaar zijn. Als we dat zouden kunnen waarmaken, dan hebben we op z'n minst het gevoel van armoede voor deze kinderen al een groot stuk weggewerkt!

Bedankt voor je inzet

Pieter Chlarie